

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta " 3.—; " 4.50 "
za četrt leta " 1.50; " 2.25 "
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.
Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne osira.

EDINOST

Oglaš in omenila se račune po 8 nov.
vračila v petiti; za naslove z debelimi
črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga
obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javna zahvala, osmrtnice itd.
se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza
Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti
frankovano ker nefrankovana se ne spre-
jemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate pre-
jema upravnštvo Piazza Caserma št. 2.
Odpriete reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

• V edinost je moč.

Združimo se!

Žalostne, dà, bridke so nam razmere tukaj v Trstu. Naš nasprotnik je v boju proti nam mnogoštevilnejši in zraven tega ima v dosego svojih namenov na razpolaganje vsa mogoča sredstva. Njegovi so uradi, njegove so šole, njegovo je vse, Slovenec je povsod ptujec. Nasprotnik ga je premagal, vzel mu je narodnost in še ono, kar je ostalo, še to hoče po vsej sili poitalijančiti. In res, priča smo, kako porirajo valovi italijanstva v svoja nenasitena grla naše ljudi! Ves upliv je že v njegovi lasti in vrgel je že svojo pozornost v okolico. Mnogo nas je še, kojim ne more nasprotnik vzeti našega materinega jezika; mnogo nas je, kojim je naš materini jezik največji zaklad; mnogo nas je, ki lahko rečemo pred vsem svetom, da smo ponosni, ker nam je bila usoda tako mila, da nam je dala slovanske majke, a pri vsem tem velikem številu, pri tukajšnjih razmerah, v primeri z nasprotnikom, smo vendar le seló šibki, ker nimamo še prave, narodne organizacije in ker je med nami še mnogo in mnogo mladenčev.

Res, med nami najdemo mnogo takih, kojim ne smemo nikakor očitati, da niso pravi narodnjaki, a poleg teh je tudi več takih, bodi si iz višjih ali iz nižjih stanov, koji se ne smejo nikakor ponašati z onim rodoljubjem, kakoršno bi morali biti pri naših razmerah.

Nesloga, koja tako odlikuje Slovane od drugih narodov, ta nesloga ukoreninena je tudi pri nas. Srb ne pogleda svojega krvnega brata Hrvata — sovražita se. In mi Slovenci, koji ne poznamo tega narodnega sovraštva do drugih slovanskih bratov, smo li mi tukaj v Trstu kaj boljši od Srbov?

Srb ne pogleda Hrvata radi vere in mi ne pogledamo svojega brata Slovenca

radi — stanu. Tako ne smemo. Pri naših razmerah poznati bi ne smeli nikake razlike med različnimi stanovi, vsem bi moralo biti srce jednako gorko za našo sveto, narodno stvar, bodisi v najkrajnjem palači, kakor tudi v najrevnejšem podstrešju, ko sta vendar v boročih se vrstah baš tako potrebna največji gospod, kakor največji siromak. In kaj najdemo? Kaka je ta razprtija med nami? — Zaslužim na mesec več nego ti, brat! se ne bodem s teboj; visok uradnik sem, hodil ne bodem s teboj, ker si nižji od mene; trgovec sem, poln denarja, v tvoji družbi nočem biti, ker si zadolžen siromak; moja žena je iz najboljših hiše, v nikako društvo ne smeja skupaj s tvojo, ki ni iz takega stanu; dve šoli imam več od tebe, prijatelja ne moreva biti, ker nisi toliko izobražen.

V takih razmerah živimo tukaj žalibože. Mesto, da bi bili na našem številu vsi jedini, ko smo v primeri z ogromnim nasprotnikom v vsakem pogledu slabejši; in mesto, da bi se vsi postavili kot trdna skala v bran proti ljuhim valovom italijanstva, kjer naj bi stali vsi kot jeden mož pred divjim napadom, kjer naj bi se borili liki onemu, koji se bojuje že z vsemi sredstvi s smrtno. — Ne! razprtija nam gloje one vezi, katere naj bi vezale naše številce v močni jez! Vse je v nasprotnikovih rokah, društva samo so še naša, le ona so še bran, koji lomí ljute valove. In tudi v narodna društva prišla je taka razprtija. Uže to, da so se ustanovila različna društva, bila jim je povod baš taku razprtija, koja mora biti v očeh pravega rodoljuba naši narodni strani tukaj v Trstu le pogubonosna. In še celó v različnih društvih, ki so se ločile in se še ločujejo po različnih stanovih, nahajamo takošno razprtijo.

A pri naših razmerah moramo biti drugačni. Ako hočemo, da nam zasije solnce

boljše bodočnosti; delujmo vsi na to, da izgine od nas taka razprtija. Boljši stanovi imajo svoje društvo, v kojem goje lahko ljubezen do domovine in to je "Čitalnica". Srednji sloji, kakor tudi nižji, imajo tudi tukaj v Trstu svoja narodna ognjišča, kjer se jim oživlja plamen do svete naše narodne stvari. Ker pa moramo vsi posamezniki na to delati, da zatremo razprtijo med različnimi stanovi, ustanovili so tukajšnji rodoljubi neko drugo društvo, katero naj nekako posluje med onim društvom, kjer se zbira narod iz boljših slojev in med onim, kjer imajo ustop tudi reveži. Te vse naj združi to društvo v celoto, koja naj se predloži svetu kot pravi narodni jez, ne poznajoč različnih stanov; — in to društvo je "Sokol".

Pred nekojimi meseci čitali smo nekje o "Tržaškem Sokolu": "Zbiraj si pa čili Sokol srednje sloje našega, uže na pol potujčenega mešanstva".

S temi vrsticami hotel je pisec pokazati nekako pot, po koji naj hodi to društvo. Res, nikdo bi se ne mogel izpodtikati nad temi besedami, ako bi veljale "Sokolu", kateri ne zna vršiti dane mu naloge.

Ako motrimo navedeno razprtijo, koja jedina je uzrok, da nas poitalijančuje ptujec vedno bolj in da ne cvete naše društveno življenje, kakor bi moralo, naj društvo "Sokol" samo srednje stanov?

Sokol mora biti v Trstu ono društvo, kjer se ljubita člana, kot slovanska brata, ne ozirajoča se na različni stan. "Sokol" mora na to gledati, da pogladi in odstrani vse navedene ničeve razprtije in da združi pod svojimi peroti vse slovanski ljud v Trstu v veliko slovansko družino. In "Sokol" bode tudi združil vse stanovne k jedni mizi, pod jedno slovansko lipo, ko se ne bode več sramoval korakati po mestu v sokolskih vrstah bogatin poleg reveža, ko postanejo naše narodne družine v resnici

narodne, ko ne bode več našim gospém in gospicam hudó, ako bodo v družbi, kjer je ves slovenski tržaški živelj zastopan, ko pridejo naše gospe do prepričanja, da ni nikakor nečastno za nje, ako so v društvu tudi z revnejšim človekom, temveč, da jih vsak pravi rodoljub baš radi tega toliko bolj čisla in spoštuje, — ko vse to dosežemo, tedaj se ne bodemo več bali nikakega ptujega navala, tedaj smemo upati, da lahko zakličemo nasprotniku zmagoviti: "Stoj!"

Da dosežemo to, bode naj vsakemu izmed nas sveta dolžnost na to delati. Po- učujmo trdoglavce in prepričajmo jih, da razprtija, ki vlada v naših društvih, je pogubonosna za našo sveto, narodno stvar! Hodimo kakor sv. Pavel od hiše do hiše in povejmo vsakemu, da mi se ne smemo ločevati po stanu, kakor naši sosede, temveč, da moramo vsi na to delati, da se združimo tukaj v Trstu v jedno samo družino, kjer naj poneha vsa razprtija! "Sokolu" pa zakličem: Druži, "Sokole", pod svoje peroti vse sloje našega, tržaškega, na pol poitalijančenega ljudstva! Ti uči ga prave ljubezni do naše narodne stvari!

Z . . . n.

Politični pregled.

Notranja dežela.

Dasi je tudi deželni zbor Tirolski sklican na dan 9., t. m. vendar je vlada raspisala nove nadomestne volitve še le za konec tega meseca; to je, za one mandate, ki so bili razveljavljeni valed pasivne opozicije italijanskih dež. poslancev.

Kolanjska "Kreuzzeitung", govoreč o sedanjem stanju konservativne stranke v Avstriji, naglašá, da krščansko-konservativne stranke čaka lepa

vozom. Smili se mu pod bremenom sto kajodi.

"Nesete kaj težko?" nagovori ga.

"Težko, težko", stoka Onf.

"Sedite na voz", svetuje mu usmiljeni sosed. Onf se spravi na voz, a sosed zapazi na veliko čudo, da Onf ni odložil butare, temveč da sedi na vozu se svetnikom na hrbtu.

"No! zakaj ne odložite?" začudi se sosed.

"Ker se bojim, da bi bilo volom pretežko, ako bi morali tudi breme peljati" odreže se Onf.

Prišel je srečno domov. Gorelo je v peči. Onf zgrabi svetnika in ga telebi po glavi v ogenj. Ker je bil pa les zeló star, zaredili so se bili v njem veliki črvi. Plamen je dosegel tudi te črve v lesenem svetniku. A, kakor vrišči pečenka na ognju, tako so vriščali tudi črvi v sv. Juriju, koje vriščanje je bilo podobno nekemu civiljenju. Onf zasliši to, zasliši, da sv. Juriju ogenj ni posebno prijeten, zasliši, da cvili jako hudo, ker mu je prišel plamen do živga. Skoči k peči, zgrabi za poleno in zažuga v peč kipu:

"Brez usmiljenja gospod Jurij! brez usmiljenja!"

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Onégov Onf.

(Iz popotne torbice Onéga Onégovega.)
(Dalje.)

Kako je streljal hudiča?

Onégov Onf dosegel je bil čast poljskega čuvaja. Kot takemu je bila izročena od občinskega sveta bridko nabita puška dvocevka. Onf je korakal ponosno z njo po polju, lovil tatove, a kadar se mu je približal mesto tatu zajec, pomeril je jako rad tudi temu, dasi je imel tako grozno smolo, da ni zadel nikdar hitre živalice. Vaščanje so jako dobro vedeli, da ni ustrelil in tudi ne obstrelil niti jednega zajca, dasi je pokalo na polju skorom vsako uro. Kaj si izmislijo bistré glavice? Blizo Soče je velik travnik, sredi travnika njiva, kjer rase turšica. Vzamejo zajčjo kožo, natlačijo v njo slame in nesejo takega zajca k njivi, kjer ga postavijo na štiri kole, da je mogel ponosno gledati iz trave, sami pa se poskrijejo po turšici. Čakali niso dolgo tu v njivi, ko prikoraka Onégov Onf s puško na ramenu. Zapazi zajca, pomeri, puška poči, a zajec se ne gane. Lasje mu ustanejo po koncu. To ni žival, to je kaj drugega! Teče ves zbežan v vas in tam pripoveduje o hudiču v zajčji koži:

"Zadel sem ga", rekel je, "prav v srce, a padel ni, tekal ni."

Kako je zaslovel po vsem okraju kot najboljši lovec?

V vasi se več dni ni govorilo drugega, nego, kako je streljal Onégov Onf hudiča. Za vse to je izvedel tudi okrajni glavar, ki je imel ob enem v dotičnem kraju lov v najemu. Nekega dne se odloči na lov in povabi tudi našega Onéga. Šli so na strmo, z gozdovi obraščeno goro. Vsak lovec postavil se je na odločeno mesto in Onégovega Onéga zadela je čast, da je moral stati v plazju pri potoku. Visoko nad njim na hribu, baš v tistem plazju, stal je drugi lovec. Psi zalajajo in velika srna se približa hitrih nog onemu lovecu, ki je stal visoko na hribu v plazju nad našim Oném. Lovec pomeri, puška poči in srna se začne valiti po plazju proti potoku. Kri jej je bila odtekla, ko se je privarila do potoka k Onému. Le-ta jo prime za nogo, zadere jo na rame in jo nese v grmovje. Tu se vsede k njej in premišljuje, kaj naj bi storil z njo. Nihče ne ve, da je srna mrtva, nihče ne ve, da jo je skrtil, pse lahko odpodi; ako jo "pofuli", koliko dobrega mesa! Zadere jo zopet na rame, a vrže jo jezno na tla. Zamislil se zopet. Spomni se, da je na glasu kot najslabši lovec. Bolje bode, ako bodo mi-

slili, da jo je on ustrelil, ker tako ga bodo čislali vsaj. Pogleda še jedenkrat mrtvo srno prav milo, vzdigne naravnost proti nebu puškino cev, pritise petelina, zamíži, "puff!" "puff!" zagrmí daleč na okrog in zakriči na vse grlo:

"Mortus est!"

Lovec se približajo kraju, od koder se je razlegal strel in glas in tu najdejo Onégovega Onéga, ki je stal z jedno nogo na umorjeni srni, v desnici pa je kaj ponosno držal smrtonosno orožje.

Ker niso lovci ta dan nič drugega ustrelili, bil je Onf najbolj slavljen in hitro raznesla se je vest, da je Onégov Onf najboljši lovec.

Onégov Onf pa sv. Jurij.

Pozabil bi bil skorom povedati, da je bil Onégov Onf tudi cerkovnik. Stanoval je zeló daleč od cerkve. Na stranskem žrtveniku bil je velik, lesen kip, ki je predstavljal sv. Jurija. Ker se je ta svetnik postaral, sklenil je g. župnik, da napravi novega; staro podobo pa ukaže Onégovemu Onému nesti domov na ogenj.

Bila je huda zima. Onému je primanjlo drv. Spomni se na lesenega sv. Jurija. Gre v cerkev, zadere starega svetnika in ga nese iz cerkve. A sv. Jurij je težak in pot dolga. Za njim pride sosed z

bodočnost ter da postane nepremagljiva, ako bodo voditelji starega avstrijskega klerikalizma dobro umeli novo dobo in nove odnošaje ter se jim udali. S to supozicijo mahnil je nemški konservativni list v prvi vrsti po „Vaterlandu“, ki je trmo-glavno mahal po vodji krščansko socialne stranke, dr. Luegerju. A moralo iz te supozicije naj si izperijo tudi naši slovenski konservativci, ako jim je res do tega, da se Slovenci združijo in sporazumejo. Sicer pa ostanejo vsi vzdihli po slogi zgolj deklamacije brez praktične vrednosti. V novo dobo in mej nove odnošaje treba — hočeš, nočeš — prištevati tudi moč narodne ideje. Kdor hoče prezirati to idejo, prepriča se kmalu, da se je varal.

Staročeska „Moravska Orlice“ ovekoslavila se je toliko perfidijo, kakoršne je zmožen le ovaduh in denuncijant. Piše o sedanjem političkem položnji pravi, da po odstopu barona Pražaka ni smeti govoriti več o moravskih Čehih kot vladni stranki. Potem nadaljuje: „Mi se smatramo kot stranko, stoječa izven vladnega kroga, kot stranko, ki je sklenila, prativiti se najodločneje vsem nakanom vlade, naperjenim proti našemu narodu. Postopanje naše pa bode različno od postopanja Mladočehov: braneči svoja prava ne bomo iskali opore izven države ter ne bomo delovali zlovoljno proti glavarju države.“ Gospoda moravski Staročehi so res padli jako nizko, da so pričeli rabiti orožje denuncijantstva. To se še ne pravi iskati opore zunaj države, ako se kdo ne strinja — in tudi pove odkritosrčno — se smerjo vsakodobne vnanje politike. Mladočehom podtikati veleizdajstvo, ker niso zadovoljni se sedanjo vnanjo politiko našo, to ni pošteno, to je gužusno. A „Moravska Orlice“ stopila je še višje za jeden klin: obdolžila je Mladočeha, da delajo zlovoljno proti glavarju države. Za tako perfidijo pa ne vemo pravega izraza — pa vsaj se obsoja sama po sebi. Sicer pa moramo le obžalovati, da se je denuncijantstvo jelo širiti na grozen način, ne le na Moravskem, ampak tudi na Slovenskem. Mejnami ni bilo še nikdar toliko „izdajavcev“ in „brezvercev“, nego uprav sedaj.

Tudi dalmatinski vladni pristaši so pri delu. V pogovoru z nekim sodelavcem „Agramer Tagblatta“ izjavil se je znani vodja večine dalmatinskih poslancev, da je položnje v državnem zboru sedaj nejasno, kolikor se dostaje slovenskih koristi. Nemško-strankarska vlada pa da je nemogoča. Kolikor se dostaje koristi Jugoslovanov goji Klaić zaupanje do vlade, kajti grof Taaffe je naklonjen Jugoslovanom. Ta naklonjenost bi pa ostala tudi pod kako drugo vlado, kajti Dalmaciji žele dobro na odločilnem mestu. — Tako gospod Klaić, da opere svojo oportunističko politiko. Temu bi bilo le pripomniti: Zakaj nas pa gg. poslanci vedno plašijo z nemško-liberalno vlado, zakaj nam naglašajo nezrušljivo doslednostjo, da treba na vsak način podpirati ta sistem, sicer da nas kar pogoltnejo nemški liberalci — ako gospoda sami vedo, da je nemško-strankarska vlada nemogoča? Erkläret mir, Graf Oerindur!

Ogrski državni zbor se snide baje dne 26. t. m. v ta namen, da voli delegate ter da se mu predlože proračunske predloge. Potem se zborovanje odloži za nekoliko časa.

Nova večina v občinskem svetu Zagrebškem je že začela dolovati s pripomočjo madjarskega nasilstva. Dne 29. t. m. je bila prva seja. Svétnik Brest-janski je hotel govoriti o dogodkih pri volitvah, a nadžupan Sieber mu ni dovolil besede, na kar je večina odobrila vse volitve. Postopanje večine je provzročilo veliko razburjenje. No, tolažimo se: vsaka sila doji vremena. Ogrski naj le gledajo, kaj delajo: Rumuni so jih že poz-

vali pred sodni stol Evrope; a Rumuni dobe izvestno naslednikov. Krivica se mašuje prej ali slej.

Vnanje države.

V Srbiji narašča bolj in bolj nevolja proti regentstvu radi nasilstva, zbok katerega je padlo ministerstvo Pašičevo. Povsodi po deželi se vprejemajo resolucije, ugovarjajoče neparlamentarnemu postopanju regentstva. Pri volilskem shodu v Cupriji zaklical je neki kmet: „Nad ušesa gori pokopali bodemo liberalce (stranko prvega regenta Ristića) na volišči“. Slaba stvar poraja le slabo, o tem se utegne prepričati regent Ristić. In čuditi se moral gospodu Ristiću. Ta mož je bil do sedaj na glasu zbok svoje previdnosti, a sedaj se je toliko spozabil, de pleše po piščalki Milanovi, po piščalki moža, do kojega goji vsa Srbija — in poleg Srbije ves civilizovani svet — le čut zaničevanja.

DOPISI.

Iz Dekanov, dne 27. avgusta 1892.

[Izv. dop.] Škandalozni dopisi v raznih italijanskih listih o izletu „Sokola“ in „Slov. pevskega društva“ v Dekane razburili so strašno vse tukajšnje prebivalstvo, osobito pa so užalili našo čitalnico, koji so se lažljivo podtikali razni čini, da bi jo očrnilli pred oblastmi.

Ni res, da se je v Dekanih priredil „tabor“, ampak bil je samo izlet dveh nepolitiških društev. Se svojim besedičenjem o taboru so italijanski listi pokazali le to, da ne vedo, kaj je „tabor“. Da smo hoteli prirediti „tabor“, prijavili bi bili to (ker nas v to veže postava), kompetentni oblasti, in ta poslednja bi se bila v tem poslednjem slučaju izvestno požurila odposlati svojega komisarja.

Nesramna laž je, sta so bila glavna agitatorja gg. Legović in Raničič. Prvi je sedel dan izleta mirno doma v Kopru, a drugega niti ne poznamo.

Društvi „Sokol“ in „Slov. pevsko društvo“ imata svoja pravila, potrjena od vlade. V zmislu teh pravil imata pravico prirediti izlete. Nikdo nima pravice izpodtikati se na tem. Vsaj se tudi mi nismo izpodtikali, ko je nedavno italijansko političko društvo priredilo v Kopru svoj občni zbor. Kar je njim prav, je tudi nam ljubo.

Naravnost smešna in neslana so podtikanja naših nasprotnikov „o hrvatski propagandi“. Pri nas ne treba nikake propagande. Mi smo Slovenci, hočemo ostati Slovenci. Mi smo se zavedali svoje narodnosti že popred, in ne treba pri nas nikake propagande, ker vemo sami, kako nam velela rodoljubna dolžnost.

Obrnimo se nekoliko do „slavnega“ in že do sitega znanega lista „Il Mattino“. Ta list laže, da smo dne 31. julija v Dekanih uganjali „pandemonio“ (da smo razgrajali). To je obrekovanje. Dne 31. julija sti nas obiskali dve slovenski narodni, a nepolitiški društvi. A mi smo ja vnaprejeli, kakor vprejme brat brata: prišereno, razprtimi rokami. Vse se je vršilo v vzornem redu, niti najmanjša stvarica se ni dogodila, ki ne bi bila v čast našemu prebivalstvu. Orožnika, ki sta bila navzoča, sta nam lahko na pričo. Le-ta naj povprašajo kompetentne oblasti. Kaj moremo mi za to, ako „Il Mattino“ ne ugaja, da se mi ljubimo mej seboj! Zapomni si „Il Mattino“: društveni zakoni in zakoni za zborovanja so veljavni za vse narodnosti. Ako je temu listu ugajalo, da se je istega dne v Kopru (v gostilni „Merlo“) produciralo pevsko društvo tržaško, mora pa tudi potrpeti, ako se v slovenskih Dekanih vesele Slovenci. „Il Mattino“ se je posebno radoval na himni agresivnega društva „Lega Nazionale“, nas pa bi hotel potopiti v žlici vode, ker sme dostojno vprejeti dve nepolitiški društvi, potrjeni od vlade. To je že skrajna nestrpnost! Ponavljamo še enkrat: kar je drugim prav, je ljubo tudi nam. Oni proslavljajo svoje

društvo „Lega Nazionale“, a mi si ne damo kratiti pravice proslavljati tiste, koje ljubimo, ker so naši bratje. A s tem ne žalimo nikogar, kajti s prisego bi lahko potrdili, da se v Dekanih ni izstila nijedna besedica, žaleča druge narodnosti. Ne vemo, je-li bilo tudi v Kopru tako. Dvomimo!

Grda laž je, da je orožnik zapodil g. prof. Mandića, grozeč mu z zapornim; ampak opozoril ga je le, da govori niso na programu, na kar se je g. Mandić mirno udal prepovedi. Ker pa je občinstvo slutilo, da mu je hotel sporočiti pozdrave nenavzočih poslancev dra. Laginje in Spinčića, dalo je burnimi živio-klici duška svojemu čutstvovanju do teh dveh mož-junakov. Vsaj vemo, koga smo volili!

Poslednja in drzna laž je to, da se je slavnost vršila v občinski dvorani, ampak vršila se je v gostilni g. Grižona. Zastav je bilo pač mnogo, a mej temi so bile tudi črno-rumene! Je-li bilo tudi v Kopru tako? Zopet dvomimo!

Kako lažejo vendar naši nasprotniki! In mi naj bi molčali na vse to, mi, ki imamo zavest, da se nikdar ni za las ne odmaknemo od postave. Prisrčna naša želja je bila, da županstvo protestuje pri kompetentni oblasti. Sestavili smo potrebno ulogo, ali naš gospod župan, ta uzor „erčnosti in poguma“, ni je hotel podpisati. Dvomimo, da se je s tem prikupil občanom. Tudi dobro: vsaj vemo, pri čem smo.

Če pa žo g. župan ni hotel braniti žaljene naše časti, pa treba da storimo to sami na javnem mestu, v cenjeni „Edinosti“.

Da, protestujemo! Protestujemo proti vsemu, kar bi utegnilo žaliti naše čutstvovanje dinastičkom, narodnem in kulturnem pogledu. Zvesti podaniki, zvesti sinovi svojega naroda in zavzeti za vse lepo in blago — smo in ostanemo.

Različne vesti.

Slava duhovniku-rodoljubu! Borečim se za narodni naš obstanek, v siloviti borbi proti neizprosnim protivnikom vere in narodnosti naše, usojeno je tržaškim Slovincem, prebiti marsikako dušno bol, marsikako razburjenje, ali nikak nevespeh, nikaka krivica se strani naših narodnih nasprotnikov nas ni zadela tako živo in do dna duše, nego dogodki pri katoliškem shodu, naperjeni proti plemeniti, proti vzvišeni, proti prepotrebni naši družbi sv. Cirila in Metoda — koji družbi sta načelnik in tajnik vzorna duhovnika. O tej zadevi bode še mnogo pisanja, a za danes nas veže dolžnost kot katoličane in narodnjake — kajti naša dična družba je vneta gojiteljica verskega čutstva in mišljenja — izreči najiskrenejšo, iz globine razburkane duše prihajajočo zahvalo prečastitemu kuratu Antonu Koblarju na možkih, poštenih in pogum izrazujočih besedah v obrambo zavoda, kojega trebamo kakor riba vode in kojega grditi more le človeška zavist.

Osebnosti. Profesor na deželni veliki realki v Novem Jičinu, g. Josip Apih, imenovan je glavnim učiteljem na učiteljski v Celovci. — C. kr. višje sodišče za Primorsko podelilo je izpraznjena mesta avskultantov (pravnim praktikantom gg.: Jožefu Čehetu, Jožefu Fonu, Štefanu Pachorju in Mateju Fabijanu.

Policijskemu nadkomisarju Krištofu Busichu podelilo je Njegovo Veličanstvo naslov in značaj policijskega svetnika.

„Demonstracija s petardami“. Naši municipalni delegaciji videlo se je umestno, da izreče svojo nevoljo na „demonstracijah s petardami“. „Politik“ opaza k temu: S tem je za sedaj rešena lojalnost; ko se zopet prigodi kaj sličnega, možno je zopet

popraviti na ta način. Pač ga ni nad te krasne odnošaje tržaške!

Surovost. Nek tukajšnji italijanski list nazval je gospoda profesorja in urednika Mandića „krvnikom Istre“. To je že vrhunec zdivjanosti in surovosti. Mi niti ne zamerimo Italijanom, da se erde na g. profesorja Mandića, kajti ta mož jim je se svojim izbornim uredovanjem listom prečrtal že marsikak fino sestavljen račun; mi razumemo prav dobro, zakaj se gospoda protivijo izvršenju jednakopravnosti istrskih Slovanov — ali vsaka stvar mora imeti svoje meje, tako tudi strankarsko nasprotovanje. Kaj je zagrešil prof. Mandić, da ga psujejo s pridevkom krvnik? Nič takega, kar ne bi bilo umevno samo po sebi. G. Mandić je zvest sin slovenske Istre; g. Mandić je pa tudi izobražen mož, ki zna rabiti svoje pero. V tem tiči vsa pregreha njegova: da ljubi borni rod svoj in da je v probujo tega rodu zastavil izborni svoje pero — da vrši dolžnost svojo do narodnosti svoje: Verjamemo, da je to neljubje nasprotnikom tembolj, ker se delovanje g. Mandića more ponašati z obilnimi vapehi; ali to še ne daje pravice nikomur, blatiti s krvnikom moža, kojega mora spoštovati vsak poštenjak — če se že strinja z njega nazori, ali ne. Se svojim psovanjem kažejo le italijanska gospoda, da ne poznajo zakonov, ki so veljavni v občejanju mej omikanimi ljudmi — in bili ti tudi politički ali narodni nasprotniki. Gospodje imajo pač vedno na jeziku svojo avito colturo, vse njih postopanje pa kaže, da niso kulturni elementi: da so bolj prostaški, nego najpriprostejši seljak istrski. „Naša Sloga“ odgovarja na grda ta psovanja: „Mi se ne sramujemo tega naslova. Tudi v bodoče se hočemo truditi po svoji moči, da ostanemo krvniki peklenkim spletkam in osnovam italijansko-krnjelske gospode naše Istre“.

Čuden izgovor. V zadnji številki smo poročali o divjaških napadih v mestu Pazinskem na mirne hrvatske in slovenske goste. Izrekli smo svoje začudenje, kako da niso prišli orožniki o pravem času na lice mesta. Sam gospod okrajni glavar, vitez Schwarz je priznal, da je bilo pričakovati demonstracij, a odklonil je vsako odgovornost od sebe, čes: zakaj ste pa pisali po hrvatskih in slovenskih listih, da bode veselica v Lindaru?

To pa je že zares čuden izgovor, iz kojega se da sklepati, da Slovani provokujemo že s tem, ako naznanjamo po listih, da to ali ono društvo priredi veselico v zmislu svojih pravil, potrjenih postavno. Da: ako oblasti postopajo po takih načelih, ni čuda, da italijanski gospodi raste greben ter da se poulička sodrga utrjuje bolj in bolj v misli, da jej je vse dovoljeno. Taka načela morajo obrodit žalošten sad. — Sicer pa je očevidno, da se je italijanska stranka Pazinska zopet ohrabrila — po odhodu okrajnega glavarja Simzig iz Pazina.

Radi širjenja prepovedanih tiskovin zagovarjati sta se morala večeraj pred okrajnim sodiščem 19 letni Karol Rocco in 22 letni Josip Dina. To sta tista dva junaka, ki sta dne 11. avgusta 1892. trosila po mestu neko puntarsko pesem iz leta 1848. Prvemu so prisodili štiri mesece, drugemu pa jeden mesec zapora.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabrali so izletniki v bajto 2 gld. 30 kr.

Poziv! Oni pevski zbori, ki so se priglasili za sedelovanje pri skupnem koncertu, so naprošeni, da odpošljejo svoje zastopnike k seji, ki bode v nedeljo 4. sept. ob 4. uri popoldne v prostorih „Del. podp. društva“.

Dr. Glaser. „Del. podp. društvo“ vabi na desetletnico blagoslovenja svoje sastave. Slavnost je razdeljena v dva dela in se bode vršila jutri v nedeljo t. l. Vspored slavnosti. 1. Ob 7½ uri zjutraj zbero se odborniki in udje v prostorih društva, via Molin piccolo št. 1.

Od tod odidejo z godbo, društveno zastavo in odborom na čelu v cerkev sv. Antona novega, kjer jih pričakujejo v svečanih oblekah družabnice. Ob 8. uri točno začne slavnostna sveta maša, pri kateri bode pelo „Slovansko pevsko društvo“ novo skladbo. Po sv. maši vrnejo se udje z odborom, spremljevani z godbo, istim potem v društvene prostore pohraniti zastavo — in se razidejo. II. Ob 6. uri popoldne bode v okinčanem vrtu „Mondo Nuovo“ slavnostna veselica, pri kateri bodo sodelovali pevkinje in pevci „Slovanskega pevskega društva“ in godba. Palili se bodo sijajni umeteljni ognji. Na kegljišču se bode igralo za dobitke. Ustopnina k veselici je 20 kr. za odraslo osebo; in 10 kr. za otroke od 10. do 14. leta. Družabniki in družabnice morajo ta dan nositi društveno znamenje. Na red pazijo za to postavljeni nadzorniki. Ustopnice k veselici dobivajo se pri g. Antonu Žitku, via Stadion št. 1, in v društveni pisarni. Vspored veselice. 1. D. Jenko; „Naprej!“, godba. 2. G. Eisenhut: „Večer na Savi“, godba. 3. Ivan pl. Zajc: „Jurišičeva poputnica“, zbor. 4. G. Verdi: Sinfonija iz opere „Nabukodonozor“, godba. 5. Nagovor predsednika, potem „Cesarska himna“, godba. 6. Umeteljni ognji. 7. J. Rieder: „Slovanski potpourri“, godba. 8. H. Volarič: „Vesela družba“, mešani zbor. 9. Blaschke: „Pustna šala“, godba. 10. „Slovan“, zbor. 11. Novotny: „Srbski motivi“, godba. 12. Umeteljni ognji. 13. Strauss: „Od daleč“, godba. 14. Hugin-Sattner: „Opomin k petju“, mešani zbor. 15. Schöffer: „Pošta v šumi“, godba. 16. Strauss: „Veliki vojaški galop“, godba. NB. V slučaju neugodnega vremena, preloži se veselica na prihodnjo nedeljo.

Prvi slovenski kat. shod. Dne 31. t. m. predpoludne in popoldne zborovali so posamični odaški, zvečer pa se je vršil prvi slovesni shod. Predsednik Povše je pozdravil zborovalce, potem so govorili: knezoškof Ljubljanski, knezoškof Mariborski, in dr. Gabrijelečič v imenu nadškofa Goriškega. Dr. Papež kot namestnik deželnega glavarja je pozdravil zborovalce, istotako župan Grasselli v imenu občine. Govorili so nadalje: nemško-konservativni poslanec dr. Fuchs, poljski novinar Glienkie-wicz, kanonik dr. Jeglič iz Sarajeva in odvetnik dr. Bernec iz Celja.

Dne 31. septembra se je vršil drugi in tretji slovesni shod. Pri drugem slovesnem shodu je govoril pred. dr. Iv. Križanič o „razmerju med vero in narodnostjo“, g. kanonik Klun o potrebi verske šole; g. župnik Gregor Einspieler o potrebi „verske in narodne šole.“ Prof. dr. Anton Mahnič o „razmerju med vero in vero“ ter kanonik Janez Flies o „cerkveni umetnosti.“ Pri tretjem shodu je bil tudi navzoč grof Belcredi. G. vikarij Kalan je govoril o socialnem vprašanju, predsednik Povše o kmetijskem vprašanju, dr. V. Gregorič in Matija Sila o tisku.

Zvečer ob 8. uri je bil banket. G. Gregor Einspieler je napil presv. cesarju, dr. Gabrijelečič knezoškofu Ljubljanskemu, dr. Gregorič, knezoškofu Napotniku, dr. Šusteršič avstrijskemu episkopatu, g. dekan Kom-pare domovini (v imenu „brezdomovincev“), Klun navzočim gostom, Kalan dru. Mahnič.

Toliko le kot zgodovinske podatke o katoliškem shodu. Ves materijal je seveda ogromen, in bode možno le polagoma kritično razpravljati o njem. A to bodi povedano že danes, da nas bode pri tem vodilo le naše prepričanje: kar je po našem menenju hvalevredno, bomo hvalili; s čemer se ne strinjamo, pa bomo grajali, kajti tržaški Slovenci ne poznajo strahu, niti pred drom Šusteršičem.

Pevskemu društvu „Adrija“ v Barkovljah je podaril te dni g. državni in deželni poslanec Ivan Nabergoj 10

gld. z namenom, postati ustanovnik istega društva. Za knjižnico rečenega društva darovali so sledeči gospodje (po zadnjem izkazu v „Edinosti“): Lavoslav Cvetnić, c. kr. činovnik 18, Vatroslav Počivalnik, kapelan 6, Fran Šmuc 5, Drag. Martelan 5 in Davorin Sulčić 2 knjigi. Odbor pevskega društva „Adrija“ zahvaljuje se tem potem gospodu poslancu Iv. Nabergoj, kakor tudi gg. darovalcem knjig.

Učiteljsko društvo za goriški okraj imelo bode dne 15. septembra t. l. ob 9. uri prupoludne v Gorici na slov. oddelku deželne kmetske šole letno občno zborovanje z naslednjim vsporedom: 1. Poročilo o društvenem zborovanju. 2. Pregled letnega računa. 3. Volitev treh pregledovalcev računa. 4. Volitev društvenega vodstva. 5. Posamezni predlogi. — K prav obilni udeležitvi uljudno vabi

Odbor.

Občinske volitve v Pomjanu. Zgodovina teh volitev se vleče kakor morska kača. Kakor znano ima pomjanska občina sedaj svojega „komisarja“, ki upravlja občino tako, kakor hočejo — v Kopru. A že davno je potekel postavljeni rok njegovega službovanja in že davno bi se bile morale razpisati občinske volitve, da v Istri ne vladajo nenačrtni odnosi. Vsakako pa se volitve že blizu, kajti po pomjanski občini so se že začeli loviti razni „inženirji“. Ti „inženirji“ igrajo sploh veliko ulogo pri vseh volitvah po Istri. Pred volitvami ti merijo mostove, zvonike, farove, ceste, železnice; po volitvah pa ni sledu ni o „inženirjih“, ni o vseh njih „načrtih“. Vsa ta komedija pónavljala se je že tolikokrat, da si ne moremo misliti, da bi še kdo šel na lim. Osebito Pomjanci imajo že obilo izkušenj s temi „inženirji“. Da se je res izvršilo, vse to, kar se je že „merilo“, to vam bi bila najsestnejša občina pod solncem. Ali Bogu bōdi potoženo: Pomjanci imajo še vedno svojo borno hišo božjo; škandalozen farovž; ceste, dobre za koze, ne pa za ljudi; vodnjak pa dobe takrat, kadar si ga sezidajo sami iz svojega žepa. Pomjanci spametujte se: ne dajte se zapet slepiti! Ne le, da s tem ne dobite nič, ampak nasprotniki vas še zasmehujejo, ako se daste vjeti, češ: glejte jih, „ščave“ neumne!“ Tiste goldinarje, koje vam silijo ob volitvah, pa morate povračati italijanski gospōdi z obilnimi obrestimi. Goldinar, kojega zapijete ob volitvah po nemarnem, prišel je iz vašega lastnega žepa. Goldinarji ob volitvah so vaše prekletstvo, vaša nesreča! Ako si hočete urediti svojo občino, treba, da vzamete nje upravo sami v roko. V ta namen pa treba vestnih, za blagor soobčanov vnetih, pred vsem pa nezavisnih moč, kojim bosta v navodilo le lastno prepričanje in lastna previdnost, ne pa migljeji in želje doli iz Kopra. Sami gospodarij na svoji zemlji! — ta zahteva vam bodi poglaviti napotek za prihodnje volitve. To spoznanje sicer že prodira v vaši občini prav veselo in mnogo imate že zavednih moč, ki so sprevideli, da tako, kakor je bilo do sedaj, ne sme ostati v bodoče. Teh moč oklenite se vsi; poslušajte njih nauke ter združeno postavite se v bran — proti skupnemu nasprotniku!

Brez dela! Tovarniška družba v mestu Steyeru je odpustila iz dela 5000 delavcev. Od 9896 delavcev ostalo jih je le 3500 pri delu. 5000 delavcev brez dela kar naenkrat, to ni šala! A udarec ni zadel samo teh 5000; koliko žena, koliko deca je ostalo — brez kruha! Mnogo jih je že odšlo iskat si kruha na Ogrsko, v Belgijo in v Ameriko.

Telefonska črta mej Dunajem in Trstom je dovršena. Ta črta je najdaljša v Evropi. Pritojba za tri minute govorenja znaša: mej Trstom in Dunajem 1 gl. 50 kr., mej Trstom in Gradcem 1 gl. Dan otvoritve naznani se pravočasno.

Bosensko-hercegovski vojaki. Cesar je odredil, da se sestavijo 4 nadaljne bo-

sesko-hercegovske kompanije in 4 bataljonski štabi.

Kolera v Hamburgu. Mesto Hamburg je največje pomorsko mesto ob ustji reki Labe, na severnem Nemškem. Dne 15. avgusta že so javno razglasili, da je umrlo več bolnikov na azijski kolero. — Ta strašna bolezen se širi vedno bolj — in umrlih je grozno število. Res da najhujše razsaja med ubogimi, bivajočimi v okraju mestne luke, a tudi gospōdi ne prezanaša. Mej soboto in nedeljo zbolelo je nad 800 oseb. Da se je tako razširila, kriva je nedostatnost zdravstvenih naprav. Zdaj, ko bi potrebovali razne priprave za prenos mrtvih, imajo le 11 vozov. Bolniki in mrtvi leže po 5 do 6 ur skupaj, predno jih odnese. Obleka in smrad se še bolj počasno odstranjujeta. Poslopja so umazana od znotraj in zunaj ter nekatere ulice so tesne in temne, a hranijo nad 30.000 prebivalcev. Nekateri časopisi uvidevajo, da na Nemškem ni vse zlato, kar se po časopisih opeva in proslavlja.

Kaki odnosi so mogoči v bahasti, civilizovani Nemčiji, je razvidno iz poročil dunajskih listov. Odnosi v bolnicah so grozni. Pot v sobe vodi preko trupel in cul z obleko umrlih. Trupla leže v bolnicah po 5 do 6 ur. Bolniki se niti ne preiskujejo pri vstopu v bolnice, tako, da pridejo mej bolnike na kolero tudi taki, ki niso bolni na kolero. Tam se seveda takoj nalezajo strašne bolezni, ter poginejo na grozen način.

Neko drugo poročilo pravi, da polozenje v Hamburgu napravlja pretresljiv utis. Uprava mesta se je zagrešila z groznimi zamudami. Ljudje so grozno brezskrbni. Po gostilnah in kavarnah rajejo, mej tem ko kolera zahteva stotine in stotine žrtev. Ko sta prišla dva dunajska zdravnika k policijskemu predsedniku, posvetoval se je ravno o sedanski slavnosti. V mrtvašnici bolnice videla sta dva zdravnika 200 mrtvih, ležečih vse vprek. Na vprašanje, od kdaj leže tu ti mrtveci, dobila sta odgovor: Od danes zjutraj! Epidemija je najhujšega značaja.

Domači oglasi.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

Gostilna „Štoka“ staroznada pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

Andrej Kalan, čevljar v ulici „Caserma“, priporoča se najtopleje slovenskemu občinstvu. Najelegantnejše ter solidno delo in točna postrežba. Cl.

Karol Colja, žganjarija in tobakarna v ulici „Via Arcata“, nasproti hiše Cacia, prodaja domače žganje vsake vrste in siropove pijače, „pasarete“ in sitone. Cl.

Hotel in restavrant Šiškovč prav blizu postaje Hrpolje - Kozina ima jako lep razgled v visokosti 490 metrov nad morjem; oskrbljen je izborno z vsem potrebnim; na razpolago so krasno opremljene sobe za poletno bivanje; kuhinja in pijače izborne, cene nizke. Voznina po železnici stane samo 20 kr. 26 - 26

Ernest Pegan (naslednik A. Pipana) na oglu „Via Torrente“ in „Ponte della Fabra“, priporoča svojo trgovino z moko in raznimi domačimi pridelki, zlasti pa svojo bogato zalogo kolonijskega blaga. Cene so neverjetno nizke, postrežba vestna in nagla. Cl.

Gostilna „Alla Vittoria“ Petra Muscheka, v ulici „Sorgente“ (blizu tohtnice Rosada) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v ceno. Cl.

Vekoslav Moder, pekovski mojster „Piazza Caserma“, se priporoča slav. občinstvu. — Prodaja vseh vrst kruha, slačice, čokolade, vseh vrst moke itd. po najnižjih cenah. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1. trgovina z mnogovrstnim lesnim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskarine. Cl.

Anton Lampe, naslednik Jakob Hočevarja, Via Barriera v e e h i a št. 17 pekovski mojster, priporoča kruh vseh vrst, moko, riž, sočivje, fino moravsko maslo itd. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici „Caserma“, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarar. Cl.

Ivan Kanobel, nasproti velike vojašnice, priporoča svojo zalogo z mnogovrstnim jedilnim in drugim blagom; razpošilja tudi na debelo v množinah od 50 kil. naprej po najnižji ceni.

Tiskarna „Dolenc“ (narodni zavod v Trstu), Piazza del ... št. 2, izvršuje vsakovrstna tiskarska po ugodnih cenah. Imamo na prodaj knjigo „Kmetijsko berilo“ za nadaljevalne tečaje in gospodarjem v pouk. Mehko vezana stane 45 kr., trdo vezana 65 s poštnino vred. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Ivan Prelog priporoča svojo trgovino v Via del Bosco št. 2 (uhod na trgu stare mitnice, Piazza Barriera vecchia) in v ulici Molin a vento št. 3. Prodaja različno mešano blago, moko, kavo, riž in razne vrste domače in vnanje pridelke. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Ivan Umek, čevljarski mojster, Via R. magna št. 6, priporoča se slavnemu občinstvu v vsa v njega stroko s, adajoča dela. — Solidno delo, — hitra postrežba — nizke cene.

Anton Godnig, via Nuova nasproti lekarni Zanetti-a priporoča svojo veliko zalogo kave, olja, riža, sladkorja in raznih domačih pridelkov. — Cene so neverjetno nizke, poštnežba je vestna in nagla. 13—24

Petroleum po 12 kr. liter se dobiva v prodajnici Artura Fazzini, Via Stadion št. 22. — Telefon 519. 17—20

Gostilna „Al Gallo d'oro“ via Ghega toči izvrstna istrska in furlanska vina ter ima prav dobro kuhinjo. Oddaja tudi vina na debelo v sodčih od 28 litrov naprej in sicer furlansko po 28 kr. liter, istrsko po 32 kr. liter. Razpošilja tudi istrsko vino na zunan in sicer loko stacion Trst po 23 gl. hektoliter; ne da bi imel naročevalce kako druge stroške. Vnanjim gostilničarjem se priporoča za naročila covacloh. 50—83

Ivan Valenčič, Via nuova št. 39, prodaja vsake vrste manufakturnega blaga. Blago se dobiva iz prvih vatrijskih tovarn. Cene nizke. 49—32

Tiskarna Dolenc

potrebuje 13—15 letno deklico, katera bi hotela pomagati pri tiskarskem delu, več se poizvé v tiskarni.

Iščese

6—6

prodajalec

za trgovino „Obrtnijskega društva v Barkovljah.“ — Več se izve pri predsedništvu omenjenega društva.

Kôtranove sladčice

katore izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 48—32

Velika poraba ki je dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke prepričala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva

Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje se, proizvajajo in prebavijo ter se prodajajo po prav nizki ceni. Da se ogne ponarejanju na enej plati vdobljeno ime izdelovatelja Prendinija in na drugi besedo Catrame. V Trstu se prodajajo v lekarnici Prendini v škatlicah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v drugih deželah.

Mlekarija „St. Peter“

se je prelozila na vogel ulice Campanile in S. Spiridione pred pravoslavno cerkvijo. 1-3

Hišo z zemljiščem

v dobrem stanju, pripravno za gostilno, trgovino itd., blizu mesta, kupim takoj.

Andrej Hreščak
Lokve — Hrvatska. 1-4

Spomladansko zdravljenje

najboljše je s čajem iz tavžentroz (milešori). kri čisti in neprekosljivo sredstvo zoper pale-
nje v želodcu, hemoroidalne bolezni itd. — Zavi-
tek z navodom, za 12 dni zdravljenja, stane 50 kr.,
s pošto 5 kr. več. Čuvati se je ponarejenj zdravila.

Dobiva se v odlikovani lekarni 63-100
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.
Poštne pošiljke izvršujejo se neutegetoma.

Drogerija

Arturo Fazzini v Trstu

Ulica Stadion 22 — Telefon 519.

Velika izbor mineralnih vod, zmlatih olj-
natih barv najfinijih vrst; rdeče, rumene,
zelene, vijolične in črne po 28 novč. kilo.
Svinčnata belilo po 32 novč. kilo. Cinkovo
belilo najfinije po 40 novč. kilo. Razun tega
velika izbor barv na vodo in čopičev vsake
vrste ter po cenah, s kojimi ni mogoče
konkurirati. — Zaloge glasovitih krepila
od Kwizde (Korneuburger Viehnährpulver)
za živino. Zaloge mirolj, barv, zdravil;
zaloge žvepla in modro galice za rabo
pri trtah. Naročniki morejo brezplačno
uporabljati telefon. 17-50

Advokat dr. Pretner

ima sedaj svojo pisarno v Via Valdirivo
št. 12, II. nadstropje. 1-3

Na stanovanje in hrano

se vsprej-
meta dva dijaka iz dobre družine, ki za-
hajata v narodne ali srednje šole, in sicer
pri neki častiti tukajšnji družini, v koji
se govori slovenski in italijanski in kjer
bi bili dijaki pod dobrim nadzorstvom.

Natančneje se poizve pri upra-
vištvu našega lista. 2-3

Vozni listi in tovorni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod
„RED STEARN LINIE“ iz Antverpena
direktno v

New York & Philadelphijo

koncesijonovana črta, od c. ... avstrijske
vlade. Na vprašanja odgovarja točno: kon-
cesijonovani zastop 50-28

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17
ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditionsbureau für die k. u. k. Staatsbahnen
in Innsbruck.

Ponavljajni

tečaj za dečke,

kateri žele naučiti se slovenski in nemški
jezik pa tudi druge predmete za vstop v
gimnazijo ali realko. — Odpre se meseca
septembra v Barieri št. 25. I. nadstr.
Podučeval bode **M. Kamuščič**, učitelj i
voditelj slov. šole v Trstu. 2-5

Moja zaloga strojev nahaja se
v TRSTU, ulica Zonta štev. 5,
pod tvrdo

Živic in družb.

(Schivitz & Comp.)

V zalogo prihajajo pogostoma dozdveni kupci,
koti si stroje ogledujejo, pa kadar jih so dobro
ogledali in ceno izvedeli, izražajo svojo nevoljo,
češ, da so si stroje drugod slabo kupili, ker moji
so bolji in cenejši. Kupujejo mačko v žakli, ker
ne poznajo blaga, kojega kupijo, ne agenta, po
kojim, in ne fabrikanta pri katerem naročujejo.
Pride blago slabo ali dobro, morajo jo držati, in
sreča, če se ne pridejo ob plačano aro.

Prosim gospode posestnike, naj pridejo v
mojo zalogo poprej, ko stroje kupijo kje drugje;
zmenili se bomo, ker moja skrb je, vsem dobro
postreči; živim v deželi in od deželancov, zato pa
nisu v nevarnosti, biti opeharjeni. Prosim narod-
njake, naj se držijo načela „svoji k svojim“! in
da ne bi podpirali ljudi, kateri morda nas zani-
čujejo in nam škodujejo.

Priporočam mlatlince in čistilnice za
žito, pumpe za vsako rabo, cevi, in vsake
vrste drugih strojev in kar k temu spada.

Moje škropilnice proti perono-
spori so se skazale najizvrstnejše.

Izdelujem vodovode, tovarne i. t. d.

V. Mat. Živic,
inženir.

-13

Grlica bol kašelj, hreputavica, promuklost, nalez,
zadavica, rora, zapala ustijuh itd.

moğu se u kratko vrijeme izliečiti rabljenjem

NADARENH

Prendinijevih sladkišah

(PASTIGLIE PRENDINI)

što jih gotovi Prendini, lučbar i lekarnar u Trstu

Veoma pomažu učiteljem, propovjednikom
itd. Prebdenih kašljnih noćih, navadne jutranje
hreputavice i grlenih zapalah nestaje kao za čudo
uzimanjem ovih sladkišah.

Opazka. Valja se paziti od varalica, koji
je ponajinjavaju. Zato treba uvijek zahtjevati Prendi-
nijevih sladkišah (Pastiglie Prendini) te gledati,
da bude na omotu kutijice (škatule) moj podpis.
Svaki komad tih sladkišah ima ntisnuto na jednoj
Strani „Pastiglie“, na drugoj „Prendini“.

Cena 30 nč. kutijici zajedno sa naputkom.

Prodaju se u Prendinijevoj lekarni u Trstu
(Farmacia Prendini in Trieste) i u glavnijih
lekarnah sveta. 48-52

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI

104-18

TRST

12-12

Corso, Piazza della Legna št., 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek,
Lak za kočije, z Angleškoga, iz Francije,
Nemčije itd. Velika zaloga finih barv, (in-
tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk
za parkete in pode.

MINERALNE VODE

iz najbolj znanih vrelov kakor tudi romanj-
sko žveplo za žvepljanje trt.

Tugepolnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
prežalostno vest, da je naš preljubi oče, gospod

JOSIP TANCE

posestnik

nagle smrti v 70. letu svoje dobe danes ob 11. uri predpoludne mirno
v Gospodu zaspal.

Pogreb milih zemskih ostankov bode v Nabrežini v nedeljo dne 4.
t. m. ob 10. uri zjutraj.

Nabrežina, dne 2. septembra 1892.

Ana Tance, soproga. Ignacij, Avgust, sinova. Marija Gruden, Alojzija
Rapotec, hčeri. Karolina, Katinka, Marija (udova), sinahe.

„L' ALLIANZ“

družba za zavarovanje življenja in dohodkov,

prevzemlje razun navadnih zavarovanj na človeško življenje vseh kombinacij, tudi
novo, po njej ustanovljeno jedino v Avstro-Ogerski monarhiji:

zavarovanje za delavce proti mesečni ali tedenski premiji

na katero obrata vso svojo pozornost in koje a uspehi v tej stroki zavarovanja so
si pridobili priznanje vseh delavskih krogov in obrtnikov, ker odgovarja vsa-
stranskej potrebi.

Od ustanovitve „L' Allianz“-e (julij 1890) do 31. marca t. l. spre-
jelo se je **62.255** ponudb zavarovanja za skupen znesek gld. **11.158.188.90**
za slučaj smrti ali do življenja stanovitve dobe; izplačalo pa se je v istem času brez
zadržka gld. **42.428.60** za **307** slučajev smrti.

Ljudski program „L' Allianz“-e in časten napredek njen zasluži vso
pozornost delavskih krogov v vsekem oziru kakor doslej z ozirom na korist, koje
jim družba ponuja in na živo zanimanje vseh za obstanek svojih družin mislečih oseb.

„L' Allianz“-a je zastopana v vseh glavnih mestih monarhije po
agencijah in uplačilnih uradih. — Prospekte pošilja zastoj in informacije daje na
zahtevo vsakemu. 8-10

Glavni zastop za Trst, Primorsko, Istro in Dalmacijo:

A. Hirschfeld, Trst (Tergesteo).

Krojaški mojster

FRAN INAMO

naznanja sl. slovenskemu občinstvu, da
je svojo delavnico preložil na Corso
št. 8 II. nadstr.

Zagotovljajoč ceno in točno po-
strežbo se priporoča najiskreneje sl.
občinstvu.

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Velika 50 novčena loterija.

Glavni dobitek

75.000

goldinarjev

Srečke po 50 kr. priporoča: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Enrico Schiffmann, Ign. Neumann,
Marco Nigris, Mandel & Co., Daniele Levi & Comp., Il Mercurio.

Izdajatelj in odgovorni urednik **Maks Cotič**.

Tiskarna Dolenc v Trstu.

Tiskalicam za vino, voće i masline

IZVORAN FABRIKAT

najnovijeg izvrstnog sustava sa neprestano dje-
lujućom dvojkom pritiskom silom.

Zajamčena najveća djelatnost do 20% veća nego
li kod svih ostalih tiskalnica.

Kod svih izložba odlikovane prvimi nagradami

Mlinove za grozdje, voće, masline, strojeve

za sušenje voća kano i za sve proizvode iz bilin-
stva i životinjstva.

Tiskalnice za sieno na ruku, i strojevi za treb-
ljenje kuruze.

Najnoviji samostalni patent. štrcaljke za trsje „Syfonia“

izradjuju jedini tvorničari

10-

PH. MAYFARTH i drug.

tvornica poljodjelskih strojeva

BEČ II. Taborstrasse 76. Kataloge šalje badava, prima zastupnike. — Kod kupnje
opominje svakoga, da pazi na podielanje.